

Bogojavlјanska noć

Noć pred Bogojavlјanje čitavu varoš obavio je gusti mrak. U maloj sirotinjskoј kući jedna mali dečak je želio da mu se ostvari samo jedna želja, da mu majka ozdravi.

Dečak je čekao tu noć da bi zamislio želju. Za razliku od ostale dece, ovaj dečak nije bio pohlepan, i željan nemogućeg. Deca su tražila da im se stvori: zlatni konj, carske haljine, gospodske kočije, sablju od dragog kamena, ali dečak je usamljeno ćutao. Pitali su šta on želi. Dečakova jedina želja je bila da mu majka ozdravi. Da mu je majka zdrava, uzela bi ga u naručje, prislonila na grudi i pevala bi mu njegovu najlešu pesmu. Dečak je duže vreme sedeo kod prozora. Dozvaо je majku i rekao da će brzo ozdraviti. Dečak zamalo da zaspe, ali se nekako trgnuo. Majka mu je rekla da spava, ali on je odbijao. Kada su se nebesa otvorila on je izgovorio naučene reči, čim je to izgovorio opet je nastao mrak. Ona je bila lepa, prelepa, ustala je i zagrlila ga je jako, a on nju još jače. Ljubila ga puno, a on nju još jače. Sutradan on se osećao kao najsrećnije dete na svetu, mislio je da mu je majka ozdabila. Na stolu je našao pismo u kome je pisalo: "Hvala ti". Dečaku ništa nije bilo jasno. Potrčao je prema mami, grlio, ljubio, ali ona se nije budila. Mesec dana nije izlazio iz kuće. Kasnije se preselio kod komšinice Ane. Prebacio se u drugu školu. Jednog jutра na vrata je pokućao jedan čovek, to je bio njegov otac. Uhvatio ga je za ruku i otišli su u inostranstvo. Dobro mu je bilo sa ocem, bili su bogati. Dok je živio kod mame bili su siromašni, ali on nju nikada neće zaboraviti jer je on nju voleo najviše, i ona njega.

Dečak danas živi srećan život, ali bio bi mu i srećniji da mu je njegova majka živa, i tu pored njega.

Vedran Ramadanović 6/3

Jesen, vetroviti dan i ja

Posle toplog i sunčanog leta, stigla je sumorna jesen.

Jesen je sa sobom donela hladna i kišovita jutра. Vetar toliko jako duva da se jedva hoda, a kiša neprestano pada. Trava je šarena od lišća, a na njoj je rosa. Kada otvorim prozor, vidim svuda maglu. Vidim da iz dimnjaka izlazi sivkast dim, a vetar ga nosi u stranu. Domaćice pripremaju zimnicu, a ljudi ogrev za zimu. Deca izlaze napolje retko kad, a kad izađu isprljaju se. Napolju je puno barica i blata. Lišća je na sve strane. Jesen je lepo godišnje doba, a pogotovo zbog boja na nekom drveću. Ako živite na velikim planinama, pejzaži su prelepi i sve je šareno.

Jesen najviše volim da gledam kroz prozor uz šolju čaja ili da u gumenim čizmama šljapkam po baricama.

Jovana Jović 6/2

Jedan stari zanat

Polako ali sigurni bliži se srednja škola, bliži se vreme kada ćemo morati da razmišljamo u koju ćemo školu dalje ići i čime ćemo se baviti. Sada u prvom planu su zanimanja vezana za tehnologiju. Svi maštaju o poslu koji će obavljati preko računara. Nekada to nije bilo tako. Nekada su drugi poslovi bili na listi želja. Danas se oni sve više zaboravljaju. Jedno od najstarijih zanimanja jeste - šuster. Šusteri su, znate već, ljudi koji se bave popravkom i

Napisao Redakcija
sreda, 09 mart 2016 15:26

prepravkom obuće. Ne znam kada je nastao, ali ljudi odavno nose cipele pa mislim da je to veoma stari zanat. Nekada ih je bilo mnogo. Bili su veoma popularni. Danas se ovim zanatom obično bave porodice. Zanat se prenosi i nasleđuje se sa kolena na koleno i zato opstaje. Iako se malo ljudi odluči da otvori šustersku radnju, zanat je i dalje rasprostranjen i tražen. Cipele će se uvek nositi, samim tim i cepati, a neko će morati da ih popravlja. Šusteri će uvek biti jedni od najpoznatijih zanatlija, a ima ih mnogo.

Možda ne zarađuju mnogo, možda je posao naporan i težak, možda nije posao iz snova, ali sigurno je posao koji je odavno bio potreban, koji je sada potreban i koji će biti, ja mislim potreban.

Marko Čančarević 7/1